

Marina Marinković, Sanja Zubčić

FONOLOGIJA MJESNOGA GOVORA SMIŠLJAKA U ISTOČNOME GORSKOM KOTARU

*dr. sc. Marina Marinković, Zavod za lingvistička istraživanja HAZU, mvalencic@hazu.hr, Zagreb
dr. sc. Sanja Zubčić, Filozofski fakultet, szubcic@ffri.hr, Rijeka*

izvorni znanstveni članak

UDK 811.163.42'282(497.5 Smišljak)

rukopis primljen: 19. 9. 2016.; prihvaćen za tisk: 15. 12. 2016.

U radu se na temelju rezultata vlastitoga terenskoga istraživanja opisuje fonoLOGIJA mjesnoga govora Smišljaka, koji je u dosadašnjim dijalektološkim istraživanjima pridružen istočnemu poddijalektu kajkavskoga goranskoga dijalekta. Analiziraju se inventar, realizacija i distribucija vokala, konsonanata i prozodijskih jedinica, te se donosi njihov povijesni izvod.

Ključne riječi: kajkavsko narjeće; goranski dijalekt; istočnogoranski poddijalekt; govor Smišljaka; fonoLOGIJA

1. Uvod

Cilj je ovoga rada analiza fonološke razine mjesnoga govora Smišljaka¹. Smišljak je smješten u istočnemu Gorskem kotaru. Administrativno se nalazi na području grada Vrbovskog², a u kontekstu crkvenoga ustroja dijelom je župe u Lukovdolu. Danas malobrojna djeca ovoga sela osnovnu školu pohađaju u susjednome Severinu na Kupi.

Zbog mogućnosti usporedbe s ostalim mjesnim govorima, ali i poštivanja višedesetljetne prakse u kroatističkoj i drugim zapadnojužnoslavenskim dijalektologijama, u ovome se radu fonološka razina analizira prema uvriježenim metodološkim postavkama i polazištima utvrđenim u *FonoLoškim opisima* (1981): analiziraju se inventar, realizacija i distribucija vokala, konsonanata i prozodijskih jedinica, te se donosi njihov povijesni

¹ Fonološki opis ovoga govora temeljen je na istraživanjima provedenima za doktorski rad Marine Marinković (*FonoLOGIJA i morfologija istočnogoranskih kajkavskih govora*), obranjenome 2015. pri Odsjeku za kroatistiku Filozofskoga fakulteta u Rijeci pod mentorstvom dr. sc. Sanje Zubčić i komentatorstvom dr. sc. Anite Celinic.

² Na području Gorskoga kotara nalazi se još jedno naselje istoga imena, u sklopu Općine Brod Moravice.

izvod. Terenska istraživanja kojima su prikupljeni podatci provođena su u nekoliko navrata u razdoblju između 2008. i 2013. godine. Ispitanici su bili Željko Valenčić (1949.) i najstarija stanovnica sela, Draga Klobučarić (1927.).

1.1. Dosadašnje spoznaje o mjesnome govoru Smišljaka i susjednim govorima

U dijalektološkim istraživanjima provođenima u prošloime stoljeću na području istočnoga Gorskog kotara govor ovoga punkta nije bio iscrpnije proučavan. Mjesni govor Smišljaka u tim je radovima uglavnom uključivan u hijerarhijski više sustave (Barac-Grum 1993: 38) ili spominjan u kontekstu sličnosti sa susjednim govorima (Barac-Grum – Finka 1965: 386).

Početak intenzivnijeg i ozbiljnijeg istraživanja istočnogoranskih kajkavskih govorova seže u šezdesete godine prošloga stoljeća. Nakon kratkoga fonološkoga i morfološkoga opisa govora Severina na Kupi Pavle Ivić (1961) utvrđuje, između ostalog, i njegova dva važna akcentuacijska svojstva: cirkumfleks u onim kategorijama koje su karakteristične za ostale hrvatske kajkavske govore te gubitak intonacije: „...dugi akcent izgovara se uzlazno sem na ultimi gdje je silazan, a kratki akcent uvek je silazan i oštar...“ (1961: 196). Ubrzo nakon toga uslijedili su radovi Vide Barac-Gruma i Božidara Finke kojima je u fokusu interesa uglavnom bio govor Lukovdola, no nerijetko s komparativnim pristupom u odnosu na druge, susjedne punktove. U tom kontekstu kajkavske govore istočnoga Gorskoga kotara B. Finka i V. Barac-Grum objedinjuju u lukovdolski govorni tip (Finka 1974; Finka i Barac-Grum 1981: 419–432) vezujući uz njega nekoliko glavnih obilježja: monohtonški vokalizam, zatvorenost vokala *e* i *o* u dugome slogu, glas *o* na mjestu stražnjeg nazala, obezvučenje krajnjih zvučnih suglasnika, duljenje akcenta " na starom mjestu, nastavak *-ov* u G mn. imenica muškoga roda, upitno-odnosna zamjenica *kè(j)* za neživo, tvorba futura pomoću svršenog prezenta glagola *biti* i dr. Na koncu, u monografiji o dvama zapadnogoranskim govorima Josip Lisac luči dva poddjialekta kajkavskoga goranskoga dijalekta, nazvanima prema geografskome prostiranju, te manjemu, istočnemu poddjialektu pridružuje punktove oko Lukovdola, Osojnika i Severina na Kupi, dok „sav preostali teren, već od Zaumola i Plemenitaša na zapad, pripada zapadnomu poddjialektu goranskog dijalekta“ (Lisac 2006: 11).

Najrecentnija istraživanja govora istočnoga goranskoga poddjialekta pokazala su da se svi kajkavski istočnogoranski govorovi prema odabranim fonološkim i morfološkim kriterijima mogu uvrstiti u tri skupine: jugoistočnu, središnju i sjeverozapadnu (Marinković 2015). Mjesni govor Smišljaka odabran je kao reprezentant središnje skupine istočnogoranskih kajkavskih govorova. Činjenica da govor Smišljaka prethodno nije bio opisan, te da se radi o reprezentativnom mjesnom govoru zasebne skupine govorova istočnogoranskoga poddjialekta bila je osobitom motivacijom za nastanak ovoga rada.

2. Fonološki opis mjesnoga govora Smišljaka

2.1. Vokalizam

2.1.1. Inventar i distribucija

Vokalski je inventar monoftonoški, čine ga 5 jedinica u dugome slogu te 6 u kratkoime i nenaglašenome.

ī				ū
	ē		ō	
		ā		

i				u
	e	ə	o	
		a		

Silabemi su i ſ (naglašeni i nenaglašeni), ſ te nenaglašeni l i l.

Tablica 1: Dugi vokali

ī	p'iščanci 'pilići', gor'ī 3. jd. prez., ocv'irki 'čvarci', pom'ivat inf. 'prati suđe', koc'īja, lept'īr, R'ible top., rak'ija, žalod'ija 'hladetina', posad'ila pr. r. ž. jd., Gr'ic' top.
ē	g'ērma 'kvas', vod'ē G jd., sop'ēk 'opet', m'ēla, R'ēka, kor'ēne, s'ēno, razum'ēmo 1. mn. prez., peč'ēnka, čer'ēva, več'ēra, šč'ēra 'jučer', č'ēpet 'čučati' inf., f'ēkica 'jaglac'
ā	l'āne 'lani', nov'āc G mn., dox'āja 3. jd. prez. 'dolazi', m'āčka, opr'āla pr. r. ž. jd., prasč'āk 'svinjac', dux'ān, dom'āči, dam'ālski, t'āst, p'ān, m'ānom I jd.
ō	st'ōpnik 'naprava za proizvodnju žitne kaše', kok'ōš, r'ōka, v'ōšči 3. jd. prez. 'priušti', v'ōs 'voz sijena', vr'ōče, z'ōbi, p'ōt, faž'ōn, l'ōvnica 'kup sijena', D'ōbrava top.
ū	gl'ūx, r'ūžit inf., boc'ūn, kap'ūtof G mn., min'ūt G mn., c'ūrək 'ledena siga', r'ūška 'kruška', ž'ut

Dugi slogotvorni sonant

ř	k'řt, v'řnit inf., k'řf, rašt'řkano, t'řče 'vinograd' ³ , č'řno, t'řdo, zad'řt 'zaostao', s'řkat inf., šv'řlat inf., čet'řtək, f'řkat inf. 'namatati/zamatati'
---	---

³ U značenju 'trs' u uporabi je leksem t'řta.

Tablica 2: Kratki vokali (naglašeni i nenaglašeni)

<i>i</i>	<i>t'ič</i> ‘jastreb’, <i>šen'ica</i> , <i>kup'ina</i> , <i>peč'ina</i> , <i>Pri vod'ice</i> top., <i>Gor'ica</i> top., <i>gr'intaf</i> , <i>lis'ica</i> , <i>n'isče</i> ‘nitko’, <i>kob'ila</i> ; <i>kob'ilica</i> ‘skakavac’, <i>vis'oka</i>
<i>e</i>	<i>or'exi</i> N mn., <i>m'efko</i> , <i>st'eļa</i> , <i>oc'edit</i> inf., <i>ob'esit</i> inf., <i>sik'era</i> , <i>m'eja</i> , <i>iskor'enit</i> inf., <i>kol'eno</i> , <i>p'ena</i> ; <i>Sever'iu</i> L jd., DL jd. <i>svek'řve</i> , <i>Pl'esivice</i>
<i>a</i>	<i>s'an</i> , <i>j'agodo</i> I jd., <i>j'ačmen</i> , <i>prevr'ačat</i> inf., <i>j'arit</i> inf. ‘vući’, <i>m'ajcen</i> ‘malen’, <i>orexň'aca</i> , <i>g'anak</i> , <i>krm'aca</i> , <i>gr'anko</i> ‘gorko’, <i>l'axko</i> ; <i>z'abava</i> , <i>D'ělnica</i> L mn., <i>drv'ena</i>
<i>o</i>	<i>'okno</i> , <i>k'oren</i> , <i>kv'očka</i> , <i>r'očka</i> ‘ručka’, <i>ž'oknit</i> inf. ‘udariti’, <i>st'oza</i> , <i>r'ogle</i> , <i>t'oča</i> , <i>oš'otat</i> inf., <i>v'ol</i> , <i>b'olest</i> , <i>'otəc</i> , <i>'ost</i> ‘ocat’, <i>t'orək</i> ; <i>rok'ami</i> LI mn., <i>ž'eno</i> A jd.
<i>u</i>	<i>p'ux</i> , <i>v'ura</i> , <i>b'uča</i> , <i>d'usat</i> inf. ‘lupati’, <i>cimb'ura</i> , <i>V'uzəm</i> , <i>kuk'uris</i> ; <i>judm'i</i> I mn., DL jd. <i>j'arcu</i> , <i>z'ajcu</i> , <i>Jed'rču</i> , <i>Kl'ancu</i>
<i>ə</i>	<i>m'ənit</i> inf. ‘trljati’, <i>d'ənəs</i> , <i>p'əs</i> , <i>l'əzgat</i> inf. ‘palucati jezikom’, <i>k'əsno</i> , <i>nat'əšče</i> , <i>g'ənit</i> se inf. ‘trgnuti se, pomaknuti’, <i>m'əgla</i> , <i>l'əkat</i> ; <i>c'ürək</i> , <i>sv'ětək</i> ‘blagdan’, <i>r'ekəl</i> pr. r. m. jd.

Kratki slogotvorni sonanti

<i>r</i>	<i>v'řba</i> , <i>p'rst</i> , <i>št'rpčit</i> inf. ‘biti nervozan’, <i>x'řge</i> , <i>x'řbət</i> , <i>k'řcli</i> pl. t. m. ‘ostatci od obrade kolca’, <i>svek'řva</i> , <i>ost'řva</i> ‘rašljasti deblji stup (od debla) oko kojega se slaže stog sijena’; <i>št'okř</i> ‘stolica bez naslona’, <i>př'tila</i> pr. r. ž. jd., 3. jd. prez. <i>smřd'i</i> , <i>sřb'i</i>
<i>l</i>	<i>škřn'icł</i> ‘papirnata vrećica’, <i>šn'icł</i>
<i>ř</i>	<i>p'enzl</i> ‘kist’, <i>p'ěgl</i> ‘peglja’, <i>šp'ěgl</i> ‘ogledalo’, <i>r'igl</i> ‘zasun na vratima’, <i>kr'igl</i> , <i>v'andl</i> ‘plastična kadica’, <i>kn'ědl</i> , <i>resn'ědl</i> ‘pribadača sa širokom glavom’, <i>xřn'ādl</i> ‘ukosnica, šnala’, <i>štr'ūdl</i>

Fonem /ə/ u nenaglašenome slogu nerijetko se zamjenjuje vokalom *a* (*těkəl* || *těkal*, *mōžək* || *mōžak*) stoga se može govoriti o jednosmjernoj opoziciji. Premda zabilježena i u kratkome naglašenome slogu (*dōska* || *dăska*), alternacija *ə* > *a* u toj se poziciji čuje rjeđe nego u nenaglašenoj.

U inicijalnoj poziciji u riječi nisu potvrđeni primjeri dugih vokala ē i ū.

Ispred inicijalnoga *u*-/*ū*- < **u*-/**ū*-, *u*- < **q*- te inicijalnoga *o*-/*ō*- < **q*-/**ō*- dolazi protetsko *v*: *v'usta*, *v'úxa* ‘uši’, *v'us* ‘uz’ prij., *v'ūgarki* ‘krastavci’, *v'ūroki*, *vudr'ila* se, *v'ura*, *v'ujče*, *v'ūňa* ‘ujna’, *v'usek*⁴ ‘usjek’, *vuč'ila* pr. r. ž. jd.; *v'uglen*, *vugl'ěnica*; *v'ōško*, *v'ozəl* ‘čvor’. Proteza ostaje i nakon prefiksacije osnovne riječi: *nav'ucít*, *naf'ila*. Proteza *v-* nije potvrđena u primjerima: *'ufat se* ‘nadati se’, *'ulica*, *'upornost*, *'udica*. Protetsko *x* potvrđeno je ispred slogotvornoga *ř* u primjerima *x'řš*, *x'řja*, *xřj'avo*, *x'řvlo* se, *x'řzəl* pr. r. m. jd. ‘rzao’.

⁴ I top. *V'usek* – šuma iznad usjeka kroz koji je trebala prolaziti pruga, ali je izgradnju prekinuo 2. svjetski rat.

Skup črē (< *čer-) dao je tzv. kajkavsko punoglasje ere: čer'ěšna, čer'ěvo, čer'ěp 'crijep'.

Zamjena vokala o > u uz nazale u naglašenim i nenaglašenim slogovima leksički je vezana uz nekoliko primjera: 'unaj, 'ün, 'unda, 'unde 'ondje', onul'iko.

Uklanjanje zijeva potvrđeno je u glagolima zamjenom u > v (> f): j'āfce, j'āfkale, mj'āfče. Međutim, zijeve nisu uklonjeni u posuđenicama 'auto, 'Austrija, Austr'ālija te u imenicama p'auk, p'aučina, p'aun. U riječima preuzetima iz standardnojezičnoga sustava zabilježene su potvrde kupa'ōna, pra'ōna, ali i uklanjanje zijeva u slijedu io: avij'ōn, gostij'ōna. Razlika u realizacijama zasigurno je uvjetovana artikulacijskim značajkama susljednih vokala pa se sonant j češće umeće među vokale koji su artikulacijski udaljeniji.

Do ispadanja vokala došlo je u inicijalnome, medijalnome i finalnome slogu. Ispadanje inicijalnoga vokala u korpusu je potvrđeno samo u oblicima glagolskoga pridjeva radnoga glagola u značenju 'ići': š'ol, š'la, š'lo, š'li, š'le, š'la.

Najviše potvrda ispadanja vokala u medijalnom slogu zabilježeno je u 2. mn. imp. glagola prve, četvrte i pete vrste gdje je reducirani visoki prednji nenaglašeni vokal i: z'emte, r'ecte, div'ānte, z'ofte 'zovite', v'oste 'vozite', p'ičte (< p'ičit 'bježati, juriti'), b'ište 'bježite', d'ršte 'držite'. Osim toga, vokal u medijalnom slogu ispaio je i u primjerima idmo 'idemo', pond'ěljk, ost 'ocat'.

Ispadanje finalnoga vokala zabilježeno je u nekih priloga (s'im, t'am, n'ikam, d'ost, ov'ōt, oz'āt, naop'āk, pos'ut, upraf 'upravo', popr'ěk, r'at 'rado', odon'ūt 'odonuda', tob'ōš, zab'ādafi), u komparativa načinskih i količinskih priloga (b'ol, g'or, v'is), kod prijedloga m'et 'među' te u česticama n'ek, s'am 'samo'.

Akanje je potvrđeno jedino u primjeru nac'ō 'večeras'.

Promjena pro- > pre- potvrđena je na malome broju primjera: prec'ěrat⁵, preced'ila pr. r. ž. jd., preg'aňat, prekl'ěl pr. r. m. jd., preš'ācat 'procijeniti, ocijeniti odoka'.

2.1.2. Realizacija vokala

Zatvoreno ɔ javlja se i u kratkim naglašenim i nenaglašenim slogovima: [nōsit, mlēkɔ, domāča]. Zatvoreno kratko ē čuje se najčešće u prednaglasnome položaju: [dēcē G jd, jěz̄ike L mn., jědnáko, něgđva]. Alofon [q] javlja se u dugome slogu: [grāt, grāna, xlāt].

Vokali ē i ō nerijetko se mogu izgovoriti i 'srednje': [lēp, pōt]. Vokal ē fakultativno se realizira i kao diftong [e̯i] : [zamēt̄če 3. jd. prez., mēste L mn].

U susjedstvu nazala vokali se fakultativno nazaliziraju, a konsonant se pritom izgovara oslabljeno: [ūn']'on, onaj', [n̄sam].

Silabemi r i ū uvijek se realiziraju monoftonški.

⁵ Ovaj je glagol ovjeren samo u frazemskome izričaju prec'ěrat s'ako k'uno 'biti jako štedljiv'.

2.1.3. Podrijetlo

Naglašeni vokali

<i>i</i>	<p>< ī: <i>l'ice, dob'ila</i> pr. r. ž. jd., <i>kr'iš, let'i</i> 3. jd. prez., <i>lasm'ī</i> I mn., <i>po noč'ī</i> L jd., <i>is Moč'īl</i> (< top. <i>Moč'ile</i>), <i>spomen'ik, posad'iš</i> 2. jd. prez., <i>vuč'īm</i> 1. jd. prez.</p> <p>< sekundarno naglašenoga i naknadno produženoga kratkoga <i>i</i> u nezadnjemu slogu u višesložnim imenicama sa sufiksom <i>-ina</i>: <i>vruč'īna, debl'īna, vis'īna, pet'īna, star'īna</i></p> <p>< dugog <i>jɔ-</i> u <i>'ińe</i></p> <p>< ē u: <i>l'īvat, prol'īvat</i></p>
<i>i</i>	<p>< ī: <i>r'it, m'iš, kopr'iva, lis'ica, kob'ila, kop'ito, r'iba, š'iba, m'islet</i> inf. ‘misliti’, <i>š'irok, lesn'ika</i> ‘sorta necijepljene jabuke’</p> <p>< ē u <i>t'irat, m'isec, b'izat, bl'iskat, s'im</i> ‘ovamo’</p> <p>< j̄b- u <i>'igral</i> pr. r. m. jd., <i>'iskra</i></p>
<i>ē</i>	<p>< ē: <i>m'ēla, z'ēle, r'ēbra</i> N mn., <i>s'ēla</i> N mn., <i>ž'ēnska, s'ēdmi</i></p> <p>< naknadno produženoga kratkoga <i>e</i>: <i>zd'ēnəc, t'ēləc</i></p> <p>< ē: <i>l'ēp, sm'ēx, r'ēžem</i> 1. jd. prez., <i>ml'ēko, m'ēsit</i> inf., <i>s'ēno, t'ēlo, kolc'ē</i> L mn.</p> <p>< ē: <i>gr'ēda, p'ētək, sv'ētək, kl'ēl</i> pr. r. m. jd., <i>z'ēl</i> pr. r. m. jd., G jd. <i>dec'ē, vod'ē, nač'ēt, nap'ēt, z'ēpst</i> inf., <i>m'ēso, gov'ēdina, ž'ēja, kl'ētva, dev'ēti, des'ēti</i></p> <p>< ē: <i>m'ēt, l'ēt, j'ēš, š'ēst, smeč'ē</i></p>
<i>e</i>	<p>< ē: <i>j'est, ml'et, xr'en, r'epa, br'eza, v'era, l'eto, d'elo, v'etər, d'eca, dv'esto, s'edet, st'enica, sv'etəl, ned'ela, nev'esta, pos'ekli</i> pr. r. m. mn.</p> <p>< e: <i>ž'ep, s'e</i> ‘sve’, <i>mr'e</i> 3. jd. prez., <i>š'l'e</i> pr. r. ž. mn., <i>n'ebō, d'evet, ž'ena, s'elo, s'estra, č'elo</i></p> <p>< e: <i>z'et</i> ‘zet’, <i>v'eč, pr'eja, j'ezik, prej'emi</i> (< <i>prej'ēt</i>) 2. jd. imp. ‘primi’</p> <p>< i u <i>sik'era</i></p>
<i>ā</i>	<p>< ā: <i>m'āst, gl'āt, vr'āk, korb'āč</i> ‘bič za stoku’, <i>kov'āč, kol'āč, ot'āva, gl'āva, ok'āpat, j'āpno, str'āža, z'ājəc</i> ‘zec’, <i>sk'ākala</i> pr. r. ž. jd., <i>j'ājca</i> N mn.</p> <p>< ō: <i>d'ān, p'āń, s'm'ānom</i>, G mn. <i>sest'ār, bres'āk</i></p>

<i>a</i>	<p>< <i>a</i>: <i>br'at</i>, <i>m'ak</i>, <i>dl'an</i>, <i>pr'ak</i>, <i>zdr'af</i>, <i>j'abuka</i>, <i>kr'ava</i>, <i>lop'ata</i>, <i>k'aj</i>, <i>j'agoda</i>, <i>s'aja</i>, <i>p'ameti</i> G jd., <i>žen'ami</i> LI mn.</p> <p>< <i>ə</i>: <i>k'ade</i>, <i>m'alín</i>, <i>v'ale</i>, <i>m'aša</i>, <i>st'aklo</i>, <i>s'an</i>, <i>š'av</i>, <i>č'abər</i>, <i>t'ama</i>, <i>l'axko</i>, <i>l'agat</i>, <i>s'af</i>, <i>m'axovina</i>, <i>s'ajəm</i></p> <p>< <i>ɛ</i> iza <i>j</i>: <i>j'adrka</i>, <i>j'ac̄men</i></p>
<i>ə</i>	<p>< <i>ə</i> pri progresivnome pomaku starih silaznih naglasaka na sljedeći slog: <i>kok'ōš</i>, <i>kok'ōt</i></p> <p>< naknadno produženoga <i>o</i>: <i>dv'ōji</i>, <i>tr'ōji</i>, <i>k'ōle</i> zb. od <i>k'oləc</i>, <i>besn'ōča</i></p> <p>< <i>ə</i> u jedinome slogu, produženom kompenzacijskim duljenjem⁶: <i>n'ōs</i>, <i>l'ōj</i>, <i>v'ōs</i> ‘voz sijena’, <i>k'ōst</i></p> <p>< <i>ə</i>: <i>sv'ōra</i>, <i>k'ōža</i>, <i>'ōsmi</i>, <i>k'ōński</i>, <i>'ōkna</i> N mn., I mn. <i>k'ōni</i>, <i>v'ōli</i></p> <p>< položajnim produljenjem primarno kratkoga <i>o</i> u nastavku G mn. imenica muškoga roda: <i>stol'ōf</i>, <i>vol'ōf</i>, <i>snop'ōf</i></p> <p>< <i>ə</i>: <i>z'ōp</i>, <i>m'ōš</i>, <i>p'ōt</i>, <i>t'ōp</i> ‘tup’, <i>k'ōt</i>, <i>p'ōpək</i>, <i>b'ōbńat</i> inf. ‘bubnjati’, <i>r'ōka</i>, <i>g'ōsto</i>, <i>vr'ōč'e</i>, <i>k'ōpat</i> se ‘kupati se’, <i>okr'ōgla</i>, <i>nap'ōtila</i> pr. r. ž. jd. ‘naputila’, <i>D'ōbrava</i> top., <i>razl'ōčit</i> inf., I jd. <i>mašč'ō</i>, <i>košč'ō</i>, <i>koz'ō</i>, <i>ofc'ō</i>, <i>čerj'ō</i></p>
<i>o</i>	<p>< <i>o</i>: <i>p'op</i>, <i>kr'of</i>, <i>dr'obno</i> ‘sitno’, <i>m'olit</i> inf., <i>t'opəl</i>, <i>'ofca</i>, <i>kon'opla</i>, <i>d'obər</i>, <i>sub'ota</i></p> <p>< <i>ə</i>: <i>b'om</i>, <i>b'oš</i>, <i>s'o</i> 3. mn. prez., <i>t'oča</i>, <i>r'oča</i>, <i>rob'ača</i></p> <p>< <i>ə</i> samo u <i>st'oza</i></p>
<i>ū</i>	<p>< <i>ū</i>: <i>s'ūx</i>, <i>ž'ūl</i>, <i>mex'ür</i>, <i>trat'ür</i>, <i>pand'ür</i>, G mn. <i>v'ūx</i>, <i>m'ūx</i>, <i>min'ūt</i>, <i>cimb'ür</i> (od: <i>cimb'ura</i> ‘sorta šljive’), <i>j'uxa</i>, <i>p'ūxat</i>, <i>t'ūja</i> ‘tuđa’, <i>p'ūkat</i>, <i>v'ūsta</i>, <i>g'ūlit</i></p> <p>< <i>ł</i>: <i>k'ūk</i>, <i>ž'ūt</i>, <i>v'ūk</i>, <i>č'ūn</i>, <i>ž'ūč</i>, <i>p'ūš</i>, <i>b'ūx</i> G mn., <i>s'ūnce</i>, <i>ž'ūta</i>, <i>d'ūžna</i>, <i>k'ūne</i> se 3. jd. prez., <i>ž'ūna</i>, <i>t'ūcem</i></p> <p>< <i>ə</i>: <i>k'ūkol</i>, <i>pr'ūče</i>, <i>tr'ūt</i>, <i>kr'ūk</i></p>
<i>u</i>	<p>< <i>u</i>: <i>l'uk</i>, <i>d'ux</i>, <i>sr'ušit</i> inf., <i>j'utre</i> ‘sutra’, <i>šl'ušaj</i> 2. jd. imp., <i>c'ukat</i> inf. ‘navlačiti’, <i>č'udo</i></p> <p>< <i>ł</i>: <i>p'ux</i>, <i>b'uxa</i>, <i>s'uza</i>, <i>p'uno</i>, <i>v'una</i>, <i>m'učat</i>, <i>v'uxko</i> ‘vlažno’</p> <p>< <i>ə</i>: <i>kl'upko</i>, <i>g'ubaf</i>, <i>p'up</i>, <i>g'uska</i>, <i>g'usenica</i></p>
<i>ə</i>	<p>< <i>ə</i>: <i>d'ənəs</i>, <i>p'əs</i>, <i>m'əgla</i>, <i>n'əčka</i> ‘načve’, <i>š'əl</i> pr. r. m. jd., <i>p'əkəl</i>, <i>k'əsno</i>, <i>k'əšne</i> komp., <i>nat'əšče</i> ‘natašte’, <i>s'əda</i>, <i>z'əlva</i> ‘zaova’, <i>b'əzək</i> ‘bazga’</p>

⁶ Kompenzacijskim duljenjem nisu zahvaćeni primjeri *v'ol*, *g'ol*, *pl'ot* ‘ograda’, ili je primarno dugi naglasak sekundarno pokraćen.

Naglašeni slogotvorni sonant

<i>r</i>	< <i>r</i> : <i>s'rk̥eko</i> , <i>b'rdo</i> , <i>m'rkv̥a</i> , <i>x'rdat</i> inf. ‘glodati’, <i>f'rkn̥i</i> 2. jd. imp. (< <i>f'rknit</i> ‘baciti’), <i>pov'rzi</i> 2. jd. imp. ‘stavi’, <i>x'rskavica</i> , <i>x'r̥ga</i> , <i>p'r̥ne</i> ‘pogr. odjeća’
<i>ř</i>	< <i>ř</i> : <i>s'řp</i> , <i>čet'řta</i> red. br. ‘četvrta’, <i>ob'řni</i> 2. jd. imp. ‘okreni’, <i>t'řn</i> , <i>x'řkat</i> inf., <i>č'řna</i> , <i>pož'řla</i> pr. r. ž. jd., <i>ž'řt</i> ‘drvo kojim se učvršćuje voz sijena’, <i>K'řč</i> top.

Nenaglašeni vokali

<i>i</i>	< <i>i</i> : <i>s'aki</i> ‘svaki’, <i>j'unci</i> , <i>štrig'ařka</i> ‘štriga’, <i>misl'eli</i> pr. r. m. mn., <i>pripr'avit</i> inf., <i>Gorič'ani etnik</i>
	< <i>ě</i> u: <i>sik'era</i> , <i>č'ovik</i>
	< u sufiks <i>-ni-</i> (< *ny-) u glagola II. vrste: <i>r'init</i> ‘gurnuti’, <i>pr'ignit se</i> , <i>m'əknit</i> ‘maknuti’, <i>n'agnil se</i> pr. r. m. jd., <i>pog'inili</i> pr. r. m. mn., <i>prev'řnila</i> pr. r. ž. jd.
	< početnoga <i>jə-</i> : pr. r. m. mn. <i>isk'ali</i> , <i>igr'ali</i>
<i>e</i>	< <i>e</i> : <i>vel'ím</i> , <i>j'agle</i> m. pl. t. ‘grubo samljeveno kukuruzno brašno’, <i>vret'eno</i> , <i>ned'elo</i> A jd., <i>čet'řto</i> AI jd., <i>zel'ēnik</i> ‘VRT na kojem se uzgaja povrće’
	< o samo u <i>b'ōgec</i>
	< e u zanaglasnome položaju: <i>d'ēte</i> , <i>'ime</i> , <i>m'isec</i> , <i>k'ońe</i> A mn.; <i>ē</i> u: <i>p'amet</i> , G jd. <i>d'ūše</i> , <i>gl'āve</i> ; A jd. osobnih zamjenica <i>me</i> , <i>te</i> , <i>se</i>
	< ē: <i>dec'ē</i> G jd., <i>cep'ika</i> , <i>mex'ür</i> ; u glagolima 1. razreda III. vrste: (<i>do)ž'ivet</i> , <i>č'āmet</i> , <i>g'oret</i> , <i>sm'řdet</i> ; u DL jd. imenica te zamjenica ženskoga roda koje idu prema imeničkoj promjeni: <i>s'estre</i> , <i>Gor'ice</i> , <i>m'enе</i> , <i>tv'oje</i> , <i>'one</i> ; L mn. imenica m. i s. r.: <i>s'ěle</i> , <i>zel'ēnike</i> , <i>d'řve</i> ; I jd. i GDLI mn. riječi koje idu prema pridjevsko-zamjeničkoj sklonidbi: I jd. <i>č'řnem</i> , <i>dr'ügem</i> ; GL mn. <i>č'řne</i> , <i>dr'üge</i> ; D mn. <i>st'řtem</i> ; I mn. <i>l'epemi</i> , <i>n'ovemi</i> , <i>dug'āčkemi</i>
	< i: <i>m'islet</i> inf., <i>žm'iret</i> inf.
<i>a</i>	< a: <i>b'efkat</i> ‘lajati’, <i>s'ejat</i> , <i>sm'ejat se</i> , <i>k'idat</i> ‘čistiti snijeg’, <i>kr'ilat</i> ‘pokazivati prstom’, <i>st'eļa</i> ‘paprat’, <i>c'ima</i> ‘stabljika krumpira’, <i>ž'ena</i> , <i>r'ōka</i> , <i>m'ěla</i> , <i>t'eška</i> , <i>tr'ěča</i>
	< akanjem u <i>nac'ō</i> ‘večeras’
	< o: G mn. <i>s'estar</i> , <i>p'ušak</i> , <i>'igal</i>
<i>o</i>	< o: <i>pot'oku</i> DLI jd., <i>kop'ici</i> m. pl. t. ‘vunene čarape’, <i>kor'āba</i> , <i>gr'ějemo se</i> ‘grijemo se’, <i>s'elo</i> , <i>kr'ilo</i> ; prednaglasnog o nakon progresivnoga pomaka staroga silaznoga naglasaka: <i>kok'ōš</i> , <i>kok'ōt</i>
	< q: u AI jd. ž. r. imeničke i pridjevsko-zamjeničke sklonidbe: <i>lis'ico</i> , <i>črn'ino</i> , <i>obl'ěko</i> , <i>na'jagmo</i> , <i>v'āšo z'emlo</i> , <i>zamot'āno</i> , <i>tul'iko</i> ; 3. mn. prez. <i>vel'ijo</i> <i>vel'ido</i> , <i>vuč'ido</i> , <i>pl'āzijo</i> , <i>rapr'āvļajo</i> <i>raspr'āvļado</i>

<i>u</i>	< <i>u</i> : L jd. <i>t'ēlu</i> , <i>kr'aju</i> , <i>kov'āču</i> , <i>ž'aklu</i> ‘vreća’; <i>vučim</i> , <i>sudb'ina</i> , <i>jedn'emu</i> D jd., <i>d'ečku</i> I jd., <i>s'elu</i> I jd., <i>k Špex'ārum</i> D mn., <i>pr'ascum</i> D mn. ⁷
	< <i>l̥</i> : <i>žut'ica</i> , <i>žutn'āk</i> , <i>muč'imo</i> ‘šutimo’, <i>j'abuka</i>
	< <i>q</i> : <i>sus'eda</i> , <i>lug'ār</i> , <i>vruč'ina</i>
	< <i>o u</i> : <i>kul'iko</i> , <i>tul'iko</i>
<i>ə</i>	< <i>ə</i> : pr. r. m. jd. <i>dot'ekəl</i> , <i>don'esəl</i> ; <i>v'etər</i> , <i>'ogəń</i> , <i>d'obər</i> , <i>sv'ekər</i> , <i>p'osəl</i> , <i>m'āčək</i>
	< <i>ɛ</i> iza <i>j</i> u <i>z'ājəc</i> ‘zec’
	< analogijom u riječima stranoga podrijetla: <i>k'ābəl</i> ‘žica’ (njem. <i>Kabel</i>), <i>š'ōdər</i> ‘pijesak, šljunak’ (njem. <i>Schotter</i>)

Nenaglašeni slogotvorni sonanti

<i>r̥</i>	< <i>r̥ škrt'ārit</i> , 3. jd. prez. <i>mṛz'ī</i> , <i>smṛd'ī</i>
<i>l̥</i>	< <i>l̥ škṛn'icl̥</i> ‘papirnata vrećica’, <i>śn'icl̥</i>
<i>l̥</i>	< <i>l̥ p'enzl̥</i> ‘kist’, <i>p'egl̥</i> ‘peglja’, <i>śp'egl̥</i> ‘ogledalo’, <i>r'igl̥</i> ‘zasun na vratima’, <i>kr'igl̥</i>

2.2. Konsonantizam

2.2.1. Inventar i distribucija

Konsonantski inventar mjesnoga govora Smišljaka sadrži 23 fonema, 8 sonanata te 15 šumnika:

sonanti			šumnici				
<i>v</i>		<i>m</i>	<i>p</i>	<i>b</i>	<i>f</i>		
	<i>l̥</i>	<i>r̥</i>	<i>n</i>	<i>t̥</i>	<i>d̥</i>		
<i>j</i>	<i>l̥</i>	<i>ń</i>		<i>c</i>		<i>s</i>	<i>z</i>
				<i>č̥</i>	<i>ž̥</i>	<i>š̥</i>	<i>ž̥</i>
				<i>k̥</i>	<i>g̥</i>	<i>x̥</i>	

U konsonantskome inventaru mjesnoga govora Smišljaka postoji jedan par palatalnih afrikata *č̥-ž̥*.

⁷ U mjesnome govoru Smišljaka imenice *a*-vrste u I jd. imaju nastavak *-u* te u D mn., između ostalog, nastavak *-um* (Marinković 2015: 156–167). Može se pretpostaviti da je *u* ovdje dobiveno zatvaranjem vokala *o* u *u* pred dočetnim *-m*. Budući da su u ovome govoru uz nazale potvrđeni primjeri nazalnoga izgovora vokala (usp. poglavlje 2.1.2), zaključujemo da je ovdje vokal *u* u nastavku *-um* realiziran kao nazalni alofon i da je potom finalni nazal otpao.

U finalnome je položaju ukinuta opreka po zvučnosti, tj. zvučni se opstruenti *b*, *d*, *g*, *z*, *ž* zamjenjuju svojim bezvučnim parnjacima *p*, *t*, *k*, *s*, *š*: *gr'op*, *g'olup*, *gr'ap*, *gr'āt*, *pr'ēsat* 'sadnice za presađivanje', *pl'ōt* 'plod', *st'ok* 'stog sijena', *sn'ēk*, *jāgot* G mn., *pl'uk* 'plug', *b'ubrekl*, *sl'ūs* 'sluz', *v'ōs* 'voz (sijena)', *mr'as*, *kuk'uris*, *'obras*, *m'ōš*, *kr'iš*, *n'ōš*. Sonant *v* ispred bezvučnih se opstruenata te na kraju riječi zamjenjuje friktivom *f*: *petr'ōfka* 'vrsta kruške', *'olofka*, *'ofca*, *n'egof*, *l'ōf*, *ž'if*, *ž'ifčan*, *Fratr'ōfci*, *Ples'ifka* 'stanovnica Plešivice', *L'ukofčica* 'stanovnica Lukovdola', *'ōf'ovaj*, *k'řf*, G mn. *gr'ādof*, *kr'āf*.

Sonant *l* potvrđen je pred nenaglašenim *u* (*lub'enica*, L jd. *s'elu*, *t'ēlu*, *st'olu*) i pred prednjim vokalima *i*, *e* (*l'ipa*, *lis'ica*, *l'ist*, *v'ilica*, *obl'ēč*). Iznimka su glagoli *g'ūlit* i *kr'ūlit* 'kruliti'. Međutim, pred naglašenim, dugim i kratkim, vokalom *u* zamijenjen je palatalnim *l*: *l'uk*, *pl'uk*, *pl'ūzit*, *pl'ūča*, *l'ūpit*, *l'uska*, *l'ukovdol*, *l'ukofčan*, *gl'ūx*, *bl'ūza*, *šl'ūžila* pr. r. ž. jd., *šl'ušaj* 2. jd. imp. Promjena *l* > *l* javlja se i u riječima stranoga podrijetla (*t'is'jar*), a zabilježena je i ispred palatala *ń* u primjerima *beł'n'āk*, *st'ōl'nak*, *čel'n'āk* 'pčelinjak'.

U stare slavenske skupine *bj*, *mj*, *pj* i *vj* umetnuto je epentetsko *l*: *l'üblen*, *z'emla*, *pl'uvat*, *pozdr'āvlat*. U sekundarne skupove *bəj*, *məj*, *pəj* i *vəj* umetnuto je drugo epentetsko *l* koje je potom podvrgnuto drugoj jotaciji: *gr'ōb̥le*, *gr'ab̥le*, *g'řm̥le*, *L'ip̥le*, *hr'ip̥le* 3. jd. prez., *zdr'āvle*.

Sekundarni skup *ləj* izjednačio se s primarnim *l*: *z'ēle*, *ves'ēle*, *k'ōle*. Sekundarni skup *nəj* izjednačio se s primarnim *ń*: *kor'ēne*, *gr'āne*, *im'āne*, *kam'āne*.

Bezvučni fonem *k* ispred bezvučnih konsonanata može prijeći u bezvučni velar *x*: *d'uxtor* 'doktor', D jd. *d'uxtoru*. Takvo se *x* dalje mijenja u *ś*: *ni-čb̥tb̥-že* > *n'ixčē* > *n'išče* 'nitko'.

Fonem /x/ u ovom je sustavu uglavnom stabilan u inicijalnom, medijalnom i finalnom slogu: *xr'en*, *x'r'bət*, *xl'āt*, *xl'ačē*, *x'ajcat* 'jako ložiti', *x'iša*, *x'itat*, *mex'ūr*, *k'uxińa*, *or'exi*, *s'ūxo*, *k'ūxala*, *grex'ota*, *sn'axa*, *ž'uxko*, *'orex*, *kr'ux*, *gr'ēx*, *m'ēx*, *v'řx*. Ispadanje je zabilježeno u inicijalnome položaju u oblicima pomoćnoga glagola *htjeti* (*t'ēla* pr. r. ž. jd., *t'eli* pr. r. m. mn., *č'o* 1. jd. prez., *č'emo* 1. mn. prez.), u imperativu glagola *x'odit* ('odi', 'ote'), u finalnome položaju u L mn. imenica *a-* i e-vrste *kolc'ē*, *br'ēge*, *po m'ēste*, *ž'ena*, *š'tala*, *K'amenska*, *na Vřb'ōska* 'u Vrbovskom'⁸ te u nekim izdvojenim primjerima poput *'ōdma* 'odmah' koji su kao takvi zabilježeni u svim istočnogoranskim kajkavskim govorima (Marinković 2015).

Staro palatalno *ř razvilo je slijed r + j dosljedno u prezentskim i imperativnim paradigmama glagola *'orat* ('orjem, 'orješ, 'orjemo; 'orji, *n'ek* 'orje), *prim'ērjat* 'mjeriti', *zam'ērjat* 'zamjeravati se *komu*', *sm'ērjat* 'smjerati što, planirati' te u primjeru *šk'ärje*. U ostalim primjerima u intervokalnoj poziciji izvršena je promjena ř > r: *več'ēra*, *z'ora*, *m'ore*, *d'uxtoru* D jd., *krump'ira* G jd., *odgov'ārat*, *zap'erat* 'zatvarati'.

Potvrđeni su primjeri sa suglasničkim skupovima *čr*- i *cer*-: *č'řf*, *č'řn*, *čr'n'āfka*, *č'v'ivo*; *čer'ēp*, *čer'ēva*, *čer'ēšna*, a iznimka je pridjev *c'ven* te njegove izvedenice. Epentetsko se d

⁸ Od toponima *K'amenske* i *Vřb'ōske*.

izlučuje u primjerima *ždr'ěbe*, *ždr'epčić*, *ždreb'ica*, dok ga u oblicima glagola *ž'erat* (*pož'eral* pr. r. m. jd., *ž'ereš* 2. jd. prez.) nema.

U prezentskoj osnovi glagola prefigiranih od glagola *ići* čuva se skup *jd*: *p'ojdem* 1. jd. prez., *iz'ajdi* 2. jd. imp., a u infinitivnoj skup *jt*: *n'ājt* 'naći', *z'ājt* 'ući'. Infinitiv glagola 'ići' glasi *p'ojt*.

Rotacizam je potvrđen u prezentskim oblicima glagola *m'oč* (*m'orem*, *m'ore*, *m'oredo*) te u prilozima *nik'āmər*, *nik'ōdər* 'nikamo', *nigd'ōr* 'nitko', *nigd'är* 'nikada'.

Slijed *jn* u rijetkim se potvrdama, nakon provedene metateze, stapa u glas *ń*: *pok'ōňa*.

Ishodišni prijedlog *və i ishodišni prefiksi *və- i *u-

Na mjestu staroga prijedloga *və dolazi sonant *v* te slijed *vu*. Slijed *vu* potvrđen je ispred zamjenica (*v'ū te*, *v'ū se*). Prijedlog *v* ispred bezvučnih je suglasnika zamijenjen frikativom *f*: *v'ū me*, *v'ū te*, *v gr'āt*, *v oči*, *v duč'ān*, *f's'elu*, *fkr'aj*, *fš'tale*.

Na mjestu starih prefikasa *və- i *u- dolazi sonant *v-* koji se, također, ispred bezvučnih suglasnika mijenja frikativom *f*: *vd'at* 'udati', *vdov'ica*, *vm'řla* pr. r. ž. jd., *vmr'emo*, *vn'uk*, *ft'əknit* inf. 'utaknuti', *ft'opit* inf., *ft'ekəl* pr. r. m. jd., *fkr'ast* inf. Osim toga, zabilježeni su razvoji *və- > *vu-* u primjerima *v'ūš*, *vuš'ifka* 'ona koja ima uši' i *V'užəm* te *və- > Ø- u primjerima *z'emi* 2. jd. imp. od 'uzeti', *t'orək*. Prilog *vav'ěk* 'uvijek' imao je razvoj *və- > *va-*.

Ishodišni prijedlozi i prefiksi *sə(-) i *jəz(-)

Prijedlog *sə razvio se u *s* koji se ispred palatala asimilira u *š*: *s m'ānom*, I mn. *s rok'ami*, *s dec'ō*, *š n'ō*. Prijedlog *jəz razvio se u *iz*. Ovaj se prijedlog ispred bezvučnih suglasnika (ali i nekih zvučnih) asimilira u *is*, a ispred palatala u *iž*: *iz gr'āda*, *is D'amla*, *iz vod'ě*, *is topl'ic*, *iž n'ive*.

Prefiks *sə- ima dvije kontinuante: *sə-* i *z-*: *s'əmlet*, *s'əšit*, *s'əstat se*, *s'əbrat se*, *zdr'obit*, *zgr'ešit*. Prefiks *jəz- dao je *iz-* koji se, ovisno o fonemskom kontekstu, asimilira u *is-*, odnosno *iš-*: *iz'ājt*, *ispr'āl* pr. r. m. jd., *'ispovet*, *isk'opat*, *isk'ipelo*, *išč'ekat* 'dočekati', *išč'ašit*. U primjeru *zor'āna* 'izorana' u novonastalom je prefiksnu *iz-* ispalio inicijalno *i*.

Ispadanje i zamjene konsonanata

Osim gore istaknutih, u prikupljenu materijalu zabilježene su i druge suglasničke promjene, odnosno zamjene i ispadanja u suglasničkim skupinama: *tl-* > *kl-*: *na kl'ě*; *vl-* > *l-*: *l'āsi*, *lasm'ī* I mn., *l'āt* 'vlat trave'; *svl-* > *sl-*: *sl'ěci* 2. jd. imp., *sl'ěkla* pr. r. ž. jd.; *svr-* > *sr-*: *sr'ěbi* 3. jd. prez., *sr'aka*, *sr'āp*; *tvr-* > *tr-*: *t'řt*, *čet'řtək*, *čet'řtək*; *g-* > *k-* > *ø*: *r'ūška*; *-kək-* > *-xk-* > *-fk-*: *m'efko*; *pš-* > *š-*: *šen'ica*; *pt-* > *t-*: *t'ica*, *t'ic'* 'jastreb'; *-čn-* > *-šn-*⁹: *V'ūšník*; *vs-* > *s-*: *s'aki*, *s'emu* D jd., *s'a* 'sva'.

⁹ Osim u navedenome toponimu, zamjena sonanta *n* ispred vokala palatalom *ń* u gradi je potvrđena i u toponimu *V'iñica* te u primjeru *v'ěñac* 'vijenac'. U ostalim potvrdama u istome okruženju fonem *n* ostaje nepromijenjen: *ož'enil*, *čini mi se*, *ručn'ik*.

2.2.2. Realizacija konsonanta

Uz zamjenu zvučnih konsonanata bezvučnimima u finalnom položaju, zvučni se konsonanti u istom položaju rjeđe ostvaruju i obezvучeno: *gr'ād*, *skr'ōž*, *n'ōž*, *gr'ob*.

Afrikata *ʒ* nije sastavnicom konsonantskoga inventara, već se ostvaruje u sandhi-pozicijama: [zēʒ bi], [ðtəʒ ga].

Dočetno *l* uglavnom je neizmijenjeno, u rijetkim je primjerima potvrđen dvousneni spirant *ɿ*, u finalnome položaju glagolskoga pridjeva radnog: [b̄ɿu], *stāɿu*, *srūšiɿu*.

Fonem *n* ispred *k* i *g* ostvaruje se velarno, kao [ŋ]: [tāŋka], [bāŋka], [ilīŋka] ‘sorta kruške, dozrijeva krajem srpnja’, [grāŋka] ‘gorka’.

2.2.3. Podrijetlo

Polazni, opsl. **t* (< psl. **tj*) te polazni stari *č dali su bezvučnu palatalnu afrikatu č: *pł'ūča*, *sv'ěča*, *vr'eča*, *dom'āča*, *vr'ōč*, *sr'eča*, *n'ōč*; č'itaj, č'udaj ‘puno’, č'ista, vuč'i 3. jd. prez. Sekundarni skup **tɔj* dao je također č: *cv'ěče*, *br'ača*, *pr'ūče*, *prol'eče*, *smečě*.

Praslavensko **dj*, odnosno opsl. **d* dalo je *j*: *m'eja*, *s'aja*, *br'eja*, *ž'ěja*, *zagr'ājen*, *t'uje*, *r'ajše*, *hřj'avo*, *sl'aje*. Sekundarni skupovi **daj* i **zdaj* dali su ž: *rož'āk*, *pos'ōžě*, *gr'ōžě*.

Suglasnički skup *st* (< **stj* = **skj*) dao je suglasničku skupinu šč: *dvor'išče*, *prošč'ěne*, šč'ap, *kľ'ěšče*, *střn'išče*, *p'išče* ‘pile’, *'išče* 3. jd. prez. Sekundarni skup *stj* (< **stɔj*) također je dao šč: *l'išče*, I jd: *košč'ō*, *mašč'ō*.

Za kontinuante polaznoga skupa *zd* (< **zdj* = **zgj*) nema potvrda¹⁰.

Fonemi /v, j, l, ť, r, m, n, ň, p, b, t, d, c, s, z, š, ž, k, g, x/ potječu od odgovarajućih fonema ishodišnoga sustava. Bezvučni su u finalnome položaju nastali i od odgovarajućih zvučnih, uključujući i finalni suglasnički skup *zd*: *gr'ost* ‘grozd’, *zv'ěst* G mn.

Osim toga:

<i>v</i>	< u NV jd. imenica stare <i>v</i> -deklinacije, analogijom prema kosim paděžima: <i>svek'řva</i> , <i>br'eskva</i> , <i>b'ukva</i>
	< inicijalnog <i>və-</i> u <i>vn'uk</i> , <i>vdov'ica</i>
	< inicijalnog <i>u-</i> u <i>vm'řla</i>
<i>j</i>	< ø u <i>žerj'āfka</i> (* <i>žerāvň</i>)
	< d: <i>m'eja</i> , <i>s'aja</i> ‘čada’, <i>ž'ěja</i> , <i>pr'eja</i> , <i>pres'ājen</i> , <i>x'rja</i>

¹⁰ Umjesto prepostavljenoga leksema **dažd* potvrđen je noviji leksem *k'iša* ili, rjeđe i stilizirano, *g'odina*.

<i>l</i>	< jotacijom nakon umetanja epentetskoga <i>l</i> između <i>p</i> , <i>b</i> , <i>v</i> i sonanta <i>j</i> : <i>gr'ōble</i> , <i>sn'ōple</i> , <i>zdr'āvle</i> , <i>g'rōmle</i>
	< <i>l</i> ispred dugoga i kratkoga (naglašenoga) <i>u</i> : <i>l'uk</i> , <i>pl'uk</i> , <i>pl'užit</i> , <i>pl'ūča</i> , <i>l'ūpit</i> , <i>L'ukovdol</i> , <i>šl'ūžit</i>
	< <i>l</i> ispred <i>i</i> u primjerima: <i>kr'ūlit</i> , <i>g'ūlit</i>
	< sekundarnoga skupa <i>lɔj</i> : <i>z'ěle</i> , <i>ves'ěle</i>
<i>m</i>	< <i>n</i> u <i>p'očmi</i> , <i>p'očmem</i> , <i>najed'ampot</i> 'odjednom'
<i>ń</i>	< sekundarnoga skupa <i>nɔj</i> : <i>zel'ěne</i> , <i>kam'āne</i> , <i>br'āne</i>
<i>b</i>	< <i>v</i> u <i>j'āzbac</i> 'jazavac'
<i>f</i>	< skupa <i>hv</i> u <i>f'āla</i> ,
	< skupa <i>pəv</i> u <i>'ufat se</i>
	< u posuđenicama: <i>film</i> , <i>fam'ělija</i> , <i>fal'inga</i> 'nedostatak, mana', <i>f'ara</i> 'župa'
<i>t</i>	< Ø u imenici <i>st'ršlen</i> N jd.
<i>c</i>	< č u skupu <i>čr</i> : <i>c'rven</i> , <i>c'rniča</i> 'tip tla'
<i>s</i>	< c u skupu <i>ct</i> nakon ispadanja <i>ɔ</i> : <i>ost</i> 'ocat', <i>'osta</i> G jd.
<i>č</i>	< polaznoga *č: <i>č'udo</i> , <i>č'ovik</i> , <i>čet'iri</i> , <i>č'emu</i> , <i>ž'ūč</i>
	< t: <i>pl'ūča</i> , <i>vr'ōč</i> , <i>p'ěč</i> , <i>dom'āči</i> , <i>sr'eča</i>
	< najnovijim jotovanjem u riječi <i>č'edən</i> 'tjedan'
<i>ž</i>	< <i>dəj</i> , <i>zdəj</i> : <i>rož'āk</i> , <i>pos'ōže</i> , <i>gr'ōže</i>
	< u posuđenicama i onomatopeji: <i>p'unža</i> , <i>ž'ubər</i> 'stajski gnoj', <i>Maž'är</i> , <i>ž'ip</i> uzvik 'hop', <i>nakinž'ürít se</i> 'okititi se', <i>'anžel</i>
<i>š</i>	< x u <i>n'išče</i> 'nitko'
	< x asimilacijom u <i>šč'ěra</i> 'jučer' (< *v'bčera)
	< s asimilacijom ispred l u primjerima <i>šl'ūžit</i> , <i>šl'ušaj</i> 2. jd. imp. (ali: <i>posl'uxni</i>)
<i>ž</i>	< u riječima <i>ž'ep</i> , <i>ž'igarica</i>

2.3. Prozodija

2.3.1. Inventar

Razlikovnu funkciju ima kvantiteta sloga i mjesto naglaska. Inventar prozodema sastoji se od dvaju akcenta (\bar{V} , 'V') i nenaglašene kraćine. Utrnuta je opreka po intonaciji. Naglašeni silabemi mogu biti dugi i kratki dok nenaglašeni silabemi mogu biti samo kratki, tj. u govoru su utrnute nenaglašene dužine.

2.3.2. Realizacija prozodema

Kratki se naglašeni slog izgovara silazno i oštro. Međutim, nerijetko se na razini realizacije čuje i dulji, 'nekanonski' ostvaraj kratkoga naglaska. Dugi se naglašeni vokali izgovaraju uzlazno, osim u naglašenom posljednjem i jedinom slogu gdje je intonacija silazna.

2.3.3. Distribucija

Naglašeni mogu biti svi vokali te slogotvorno r: *s'aki* 'svaki', *b'ala* pr. r. ž. jd. 'bojala', *im'eli* pr. r. m. mn., *kol'ēn* G mn., *rukav'ica*, *ž'ivet* inf., *r'ōka*, *t'oča*, *m'učat* inf. 'šutjeti', *s'ūt* 'sud', *b'at*, *d'ənəs*; *x'ipa*, *č'et'žtak*.

Naglasak može stajati na svakome slogu: inicijalnom, medijalnom i finalnom.

Kratki naglasak dolazi u jedinom te inicijalnom i medijalnom slogu: *m'iš*, *s'ir*, *ž'ep*, *sn'op*, *zdr'af*, *šp'ot* 'grdnja', *p'rst*, *l'ipa*, *š'iba*, *sr'eča*, *g'uščer*, *sp'əxnit* inf. 'uganuti', *z'idanica*, *m'axune*, *r'epa*, *kr'avo* AI jd., *z'obat* inf.; *kob'ila*, *tuk'ača*, *kon'opla*, *lop'ata*, *šen'ica*, *ned'ela*, *kor'ito*, *deb'ela*, *zaž'eglo* 'ustajalo, staro', *vdov'ica*, *mis'eca* G jd., *or'esi* N mn., *pot'oke* L mn., *rok'ami* I mn. U finalnome položaju kratki naglasak dolazi u posudenicama: *parad'ajs*, *projekt'ant*, *ministr'ant*, *bapt'ist*.

Dugi naglasak dolazi u jedinome te inicijalnome, medijalnome i finalnome slogu:

- jedini slog: *m'ir*, *l'ēt*, *sm'ēx*, *ž'ūt*, *l'ās*, *z'ōp*, *b'il* pr. r. m. jd., *vr'āk*, *b'ūx* G mn., *t'ūč* inf., *ž'žt*;
- inicijalni slog: *m'ěla*, *k'ōža*, *v'ūsta*, *z'ěle*, *ml'ěko*, *r'ūška*, *č'ūjem*, *j'āfkat* 'plakati, jaukati', *šk'ātula* 'kutija', *v'ōli* I mn., *r'ěbra* NA mn., *z'īdu* DL jd., *cv'ětof* G mn., *s'ini* N mn., *č'ěri* N mn.;
- medijalni slog: *ot'āva*, *pos'ěkəl* pr. r. m. jd., *zamot'āne*, *kol'ēna* N mn., *prefr'īgana* 'mudra', *pok'ōra*, *obl'āki*, *razj'ādit* 'naljutiti koga', *nad'ēvat* 'nadjevati', *igr'āčka*, *drug'āčeva* 'drugačija';
- finalni slog – otvoreni: *dec'ē* G jd., *vod'ē* G jd., *košč'ō* I jd., *kolc'ē* L mn., *ognoj'i* 3. jd. prez., *let'i* 3. jd. prez., *nes'ō* 3. mn. prez. 'nositi jaja'; zatvoreni – *Smišl'āk*, *Sever'in*, *mex'ūr*, *kov'āč*, *pajd'āš*, *probl'ēm*, *faž'ōn*, *nap'ēt*, *kos'ir*, *kok'ōš*, G mn. *bres'āk*, *vol'ōf*, *nov'āc*, *min'ūt*. U finalnom je slogu dugi naglasak potvrđen i u riječima stranoga podrijetla: *frišk'āl* 'mudrac', *fakult'ēt*.

Pri pomaku siline s kratke, otvorene i zatvorene ultime na prednaglasnu dužinu nastao je dugi naglasak: *r'ōbəc*, *br'ānīt* inf., *r'ōka*, *d'ēte*, *kr'ilo*, *v'īno*, *gñ'ēzdo*, *v'ēñoc* 'vijenac', *s'ice* 'cjedilo', *br'āzda*, *s'ūxa*, *j'ūxa*, *sv'ēča*, *gl'āva*, *gr'āna*, *ž'ēdən*, *p'ūža* G jd., *gr'ādu* L jd.

Pri pomaku siline s kratke, otvorene i zatvorene, ultime na prednaglasnu kračinu razvio se kratki naglasak: *p'otok*, *j'ezik*, *'okno*, *k'onci* N mn., *m'edvet*, *s'estra*, *l'onac*, *s'elo*, *r'osa*, *ž'ena*, *č'esan* 'češnjak', *r'ebro*, *v'oda*, *p'opa* G jd., *l'edu* L jd., DL jd. *s'elu*.

S medijalnog se sloga kratki naglasak ne pomiče na prethodni kratki slog: *gov'edo*, *lop'ata*, *kor'ito*, *jet'rva*, *pos'ekli*, *kak'ova*, *papr'ika*, *pras'ica*, *im'eli*, *or'ali*, *misl'eli*, *košč'ica*, *glav'ico* A jd., *kopr'ive* N mn., *bol'elo* pr. r. s. jd., *nosn'ica*, *Jed'rča* G jd., *sol'ika*, *rok'amī* I mn., *det'etu* DLI jd., *ofc'amī* I mn. Kada se pomiče na prethodni polazno dugi slog – postaje dugi¹¹: *v'ūsnica*, *pl'ēsale* pr. r. ž. mn., pr. r. m. mn. *nav'āzali*, *zav'ēzali*, *š'ētali*, *p'isali*, *xr'ānili*.

Potpvrđene su riječi s dvama naglascima – u superlativima pridjeva i priloga te složenicama domaćega i stranoga podrijetla: *n'ājb'ole*, *n'ājl'akše*, *n'ājl'epši*, *n'ājd'ale*; *pr'ekšč'era*, *šar'afc'iger* 'odvijač', *x'ozntr'ēgeri* 'naramenice za hlače'.

2.3.4. Podrijetlo

-	< na mjestu dugoga primarnoga cirkumfleksa: <i>m'ir</i> , <i>gr'āt</i> , <i>m'ōš</i> , <i>m'ēso</i> , <i>s'ēno</i> , <i>t'ēlo</i> , <i>z'lāto</i> , <i>t'ēsto</i>
	< progresivnim pomakom primarnoga cirkumfleksa na zatvorenu ultimu u primjerima <i>kok'ōš</i> , <i>kok'ōt</i>
	< kompenzacijskim duljenjem: <i>n'ōs</i> , <i>s'ōl</i> , <i>l'ēt</i> , <i>m'ēt</i>
	< u primarno naglašenome finalnome otvorenom slogu te u finalnome zatvorenom i jedinom slogu na mjestu neoakuta:
	- jedini slog: <i>p'ōt</i> , <i>gr'ēx</i> , <i>kr'īš</i> , <i>b'āt</i> se inf. 'bojati se', <i>mr'ēt</i> inf. 'umrijeti', G mn. <i>s'ēl</i> , <i>gl'āf</i> , <i>r'ōk</i> , <i>n'ōk</i>
	- finalni zatvoreni slog: <i>vojn'ik</i> , <i>ručn'ik</i> , <i>mex'ūr</i> , <i>vuč'īm</i> 1. jd. prez., G mn. <i>vret'ēn</i> , <i>vol'ōf</i> , <i>sest'ār</i> , <i>ov'āc</i>
	- finalni otvoreni slog: <i>smeč'ē</i> , 3. jd. prez. <i>let'i</i> , <i>lež'i</i> , <i>drž'i</i> , <i>biž'i</i> , G jd. <i>dec'ē</i> , <i>žen'ē</i> , <i>vod'ē</i> , I jd. <i>koz'ō</i> , <i>ofc'ō</i> , <i>mašč'ō</i> , <i>košč'ō</i> , <i>čerj'ō</i> ; <i>kost'i</i> G mn., <i>kolc'ē</i> L mn.
-	< pomakom siline s ultime (otvorene i zatvorene) i penultime na prednaglasnu dužinu: <i>gr'ēda</i> , <i>v'īno</i> , <i>ml'ēko</i> , <i>ml'ādi</i> , G jd. <i>gl'āve</i> , <i>tr'āve</i> , <i>p'ūža</i> , L jd. <i>kov'āču</i> , <i>gr'ādu</i> , G mn. <i>r'ēbar</i> , <i>p'ūžof</i> , <i>pur'ānof</i> , 1. mn. prez. <i>kleč'īmo</i> , <i>let'īmo</i> , <i>xr'ānili</i> , <i>p'isali</i>

¹¹ U mjesnome govoru Smišljaka uglavnom je potvrđen pomak središnjega kratkoga akcenta na prethodni dugi slog. I najstarija ispitница u spontanome je razgovoru rabila novije likove poput *xr'ānili*, međutim kod usmjerenoga ispitivanja bila je naglasila da bi se moglo reći i *xrānili*. Dublete *xrānili* || *xr'ānili* potvrđene su rijetko stoga se može pretpostaviti da je u dogledno vrijeme generalni pomak kratkoga medijalnoga naglasaka na prethodni dugi slog sasvim izvjestan. Prednaglasna je duljina u rijetkim potvrdoma neprenesenog naglasaka fonetska.

-	< regresivnim pomakom neocirkumfleksa ¹² na prednaglasnu dužinu: <i>D'ōbrava, z'ābava, pr'isega</i>
	< u primarno naglašenoj ishodišno dugoj penultimi, na mjestu neoakuta: <i>gr'ōble, z'ēle, st'ōlňak</i> , N mn. s. r. <i>s'ēla, 'ōkna, j'ajca, r'ēbra</i> , I mn. m. i s. r. <i>v'ōli, k'ōni, k'ōli, s'n'ōfti, tr'ēči, s'ēdmi, 'ōsmi, st'ōti, ž'ēnska, l'išče, s'ūša</i> , 2. jd. prez. <i>p'itaš, kl'atiš</i>
	< u primarno naglašenoj ishodišno dugoj penultimi i antepenultimi, na mjestu neocirkumfleksa: <i>k'ōža, k'ōra, sv'ōra, ot'āva, pos'ōda, tež'āva</i> 'mučnina', <i>m'ēla, gov'ēdina</i> ; I jd. s <i>m'ānom, t'ōbom, s'ōbom</i> ; <i>š n'īmi, j'āgot</i> G mn., <i>n'ēki, p'īvi, dr'ūgi, v r'īti</i> L jd., 1. jd. prez. <i>g'āzim, č'ūjem, v'īdim, d'ēlam</i> ; N mn. <i>kor'ita, m'ēsta, kol'ēna</i> ; pr. r. m. jd. <i>gr'izol, pos'ēkol</i> ; pr. r. ž. jd. <i>j'ēla, fkr'āla, im'ēla, v'īdla, gor'ēla, zn'āla, d'ēlala</i> ; pred suglasničkim skupom: <i>r'ūška, čer'ēšna, žen'īdba, p'ālci</i> N mn., <i>pond'ēlka</i> G jd. (analogijom i N jd. <i>pond'ēlök</i>), <i>g'ōrní, sr'ēdñi</i> ; pr. trp. m. r. <i>r'ēzan, d'ēlan, pos'ējan, ogr'ājen, nam'āzan, p'ūščen</i>
	< naknadnim duženjem sekundarno naglašenoga, ishodišno kratkoga sloga: <i>slab'īna</i> 'mučnina, <i>slabost'</i> , <i>vis'īna, star'īna, t'ēlāc, šč'ēra</i>
	< naknadnim duženjem primarno naglašenoga kratkoga sloga: <i>c'ōprnica, rak'ija, koč'ija</i>
'	< na mjestu kratkoga akcenta: <i>'oko, n'ebo, s'an, kor'ito, kol'eno, gov'edo, 'istina, r'iba, kr'ava, br'eza, j'abuka, kl'ada</i>
	< u sekundarno naglašenoj penultimi, pomakom kratkoga akcenta s otvorene i zatvorene ultime na ishodišno kratak slog: <i>č'elo, sv'edok, s'estra, d'ebel, k'otal, širok, p'ečen, b'ogat, 'otac</i> , G jd. <i>p'opa, st'ola, L jd. s'elu, s'edlu</i>
	< na mjestu neocirkumfleksa u dijelu primjera: <i>c'estar, mli'nar, p'auk, v'išna, sl'oga, sv'adba, rob'ača, napr'avil, dr'obil</i> pr. r. m. jd., <i>pos'ekli</i> , L jd. <i>or'eu, pot'oku, pr'agu, v'etru, d'imu</i> , I jd. <i>kr'avo, žabo, j'agodo, lop'ato</i> , I mn. <i>žen'ami, rok'ami, nog'ami, ofc'ami</i> , L jd. <i>f'p'eči, v'jutro, f'iše, v'oči</i>
	< progresivnim pomakom staroga kratkoga naglaska: <i>jez'ero, krm'ača</i>
~	< na mjestu utrnute zanaglasne duljine nakon pomaka iz otvorene ultime: G jd. <i>tr'āve, gl'āve</i>
	< na mjestu polazne zanaglasne duljine: <i>c'estar, mli'nar</i>

¹² U kroatističkoj se literaturi ovaj naglasak najčešće nazivlje tradicionalnim terminom *metatoniskim cirkumfleksom* (usp. Ivšić 2012: 30, Lukežić 2012: 123 i dr.). Budući da suvremena akcentološka istraživanja upućuju na drugačiji postanak toga naglaska (Kapović 2015: 272–362), ovdje ćemo ga nazivati *neocirkumfleksom*.

3. Zaključak

Vokalski je inventar mjesnoga govora Smišljaka monohtonški, u kratkome slogu sadrži 6 jedinica, u dugome 5. Izjednačeni su refleksi jata, prednjega nazala i etimološkoga *e*. Slogotvorno *l* dosljedno se mijenja u vokal *u*, dok je u slučaju stražnjega nazala pretežit *o*-odraz. Osim toga, na mjestu stražnjega nazala dolazi i vokal *u*. Poluglas je u dugome slogu dao vokal *a*, a u kratkome vokal *ə* (*d'ān, p'əs*). Odrazi poluglasa u nenaglašenome slogu neujednačeni su, odnosno u toj su poziciji potvrđeni primjeri i s vokalom *a* i s vokalom *ə*, a nerijetko su u istoga govornika potvrđene dublete poput *don'esəl || don'esal*.

Konsonantski sustav sadrži 23 jedinice i odlikuju ga sljedeće značajke: jedan par afrikata, refleksi *č* i *č̄* na mjestu polaznih **t* i **d*, skup *č̄-*, promjena *l > l̄* ispred dugoga i kratkoga naglašenoga *u* (sporadično i ispred *i*: *g'ūlit, kr'ūlit*), neizmijenjeni polazni **ʃ* i **ñ*, dočetni *-l*, stabilna *v*-proteza, stabilan status fonema *x* na njegovu etimološkome mjestu i kao proteze ispred slogotvornoga *r*, zamjena zvučnih konsonanata bezvučnim u dočetnome položaju i zamjena sonanta *v* frikativom *f* na kraju riječi te ispred bezvučnih suglasnika.

U odnosu na osnovnu kajkavsku akcentuaciju ovaj govor ima sljedeće prozodijske odlike:

- retrakcija kratkoga akcenta s otvorene i zatvorene ultime na penultimu, dugu i kratku: *ž'ena, j'ezik, gl'āva, šl'ūžit* inf. Pomakom na dugu penultimu nastaje dugi naglasak, dok pomakom na kratku nastaje kratki (uz poneke primjere naknadnoga duženja).
- čuvanje medijalnoga kratkoga naglasaka ispred kojega je kratki slog: *kob'ila, lop'ata, kon'opla*; prenošenje medijalnoga kratkoga naglasaka na prethodni dugi slog čime nastaje dugi naglasak: *xr'ānila, pl'ēsale*
- izostanak prednaglasnih duljina, povezan s prvim dvjema karakteristikama
- dugi naglasak na mjestu neocirkumfleska i neoakuta u velikome broju primjera; međutim, u dijelu primjera u kojima se očekuje neocirkumfleks (prema razvoju u većini kajkavskih govora), u govoru je Smišljaka kratki naglasak, ponavljivo u sljedećim kategorijama: I jd. imenica ženskoga roda (*kr'avo, ž'abo, j'agodo, sl'amo*), L jd. muškoga roda (*or'exu, pot'oku, pr'agu, v'etru, d'imu*) te u pojedinačnim primjerima (*b'abin, c'estar, sl'oغا, itd.*). U dijelu primjera (*pos'ēkol, gov'ēdina, gor'ēla*) na mjestu neocirkumfleska dolazi dugi naglasak.
- dugi naglasak na ultimi, otvorenog i zatvorenog (*vel'im, dužn'ik, let'i, dec'ē* G jd.)
- progresivni pomak staroga cirkumfleska u dvama primjerima: *kok'ōš, kok'ōt*.

Dopunivši Ivšićevu klasifikaciju (1936, pretisak 2012), Mijo Lončarić (1996) podijelio je kajkavske govore na pet akcenatskih sustava. Premda u svojoj podjeli nije obuhvatio istočnogoranske kajkavske govore, na temelju osobina popisanih i opisanih u ovome radu mjesni govor Smišljaka priključuje se njegovu sustavu B, sustavu s dvama obilježjima, mjestom naglasaka i kvantitetom. Nadalje, u sustavu B Lončarić je tada

utvrdio tri tipa govora, naglasivši da se može „s velikom vjerojatnošću prepostaviti još nekoliko” (1996: 61). Prvi je tip zbog tada još uvijek velikog broja neistraženih govora slabo opisan, a prema postojanju prednaglasne duljine dijeli se na govore s oprekom u kvantiteti u prednaglasnim slogovima i bez nje. Mjesni govor Smišljaka pripao bi tako prvoj tipu u kojem ultima može biti naglašena, podskupini bez prednaglasne duljine. Dugi je naglasak u finalnome zatvorenome slogu stabilan. Iznimkom su imenice e-vrste u G mn. s nepostojanim a koje uglavnom u tome padežu imaju dublete poput *s'estar* || *sest'är*, *br'esak* || *bres'äk*. U otvorenim je slogovima finalni dugi naglasak najdosljedniji u 3. jd. prez. nekih glagola treće vrste: *let'i*, *sed'i*, *džž'i* itd.

S iznimkom mjesnog govora Lukovdola koji su 60-ih godina prošloga stoljeća istražili i opisali Vida Barac-Grum i Božidar Finka (Barac – Finka 1963; Barac 1965), kajkavski su govorovi istočnoga goranskoga poddijalekta sve donedavno bili vrlo slabo istraženi. Tek su recentna istraživanja ovog dijalektološki izuzetno heterogenog prostora donijela nove spoznaje i klasifikacije (Marinković 2015). Fonološki opis mjesnoga govora Smišljaka prilogom je stoga boljem poznavanju istočnogoranske kajkavske problematike.

Literatura

- Barac, Vida (1965) *Karakteristične osobine lukovdolskoga govora* (magistarski rad u rukopisu). Filozofski fakultet, Zagreb.
- Barac-Grum, Vida (1993) *Čakavsko-kajkavski govorni kontakt u Gorskem kotaru*, Izdavački centar Rijeka, Rijeka.
- Barac, Vida, Božidar Finka (1963) „Izvještaj o istraživanju govora Lukovdola u Gorskem kotaru”, Ljetopis JAZU, 69, 346–348.
- Barac, Vida, Božidar Finka (1965) „Ispitivanje govora u Gorskem kotaru”, Ljetopis JAZU, 70, 385–389.
- Brozović, Dalibor, Pavle Ivić (1981) „Ishodišni srpskohrvatski/hrvatskosrpski fonološki sistem”, *Fonološki opisi srpskohrvatskih/hrvatskosrpskih, slovenačkih i makedonskih govora obuhvaćenih Opštесlovenskim lingvističkim atlasom*, ur. Pavle Ivić, Posebna izdanja ANUBiH, LV/9, Odjeljenje društvenih nauka, Sarajevo, 221–226.
- DerkSEN, Rick (2008) *Etymological Dictionary of the Slavic Inherited Lexicon*, Brill, Leiden – Boston.
- Fonološki opisi* (1981) *Fonološki opisi srpskohrvatskih/hrvatskosrpskih, slovenačkih i makedonskih govora obuhvaćenih Opštесlovenskim lingvističkim atlasom*, ur. Pavle Ivić, Posebna izdanja ANUBiH, LV/9, Odjeljenje društvenih nauka, Sarajevo.
- Gorski kotar* (1981), ur. Josip Šafar, Fond knjige ‘Gorski kotar’, Delnice.
- Ivić, Pavle (1961) „Prilozi poznavanju dijalekatske slike zapadne Hrvatske”, *Godišnjak Filozofskog fakulteta u Novom Sadu*, 6, 191–212.
- Ivšić, Stjepan (2012) *Jezik Hrvata kajkavaca*. Pretisak iz Ljetopisa JAZU, sv. 48 za godinu 1934./35., Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb.

- Kapović, Mate (2015) *Povijest hrvatske akcentuacije. Fonetika*, Matica hrvatska, Zagreb.
- Lisac, Josip (2006) *Tragom zavičaja*, Književni krug, Split.
- Lončarić, Mijo (1996) *Kajkavsko narječe*, Školska knjiga, Zagreb.
- Lukežić, Iva (2012) *Zajednička povijest hrvatskih narječja. 1. Fonologija*, Hrvatska sveučilišna naklada – Filozofski fakultet u Rijeci – Katedra Čakavskog sabora Grobničine, Zagreb – Rijeka – Čavle.
- Marinković, Marina (2015) *Fonologija i morfologija istočnogoranskih kajkavskih govora* (doktorski rad u rukopisu). Filozofski fakultet, Rijeka.
- Moguš, Milan (2010) *Povijesna fonologija hrvatskoga jezika*, Školska knjiga, Zagreb.
- Pronk, Tijmen (2010) „Rani razvoj goranskih govora”, Rasprave Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovje, 36/1, 97–133.
- Težak, Stjepko (1981) „Ozaljski govor”, Hrvatski dijalektološki zbornik, 5, 203–428.

SUMMARY

Marina Marinković, Sanja Zubčić

PHONOLOGY OF THE DIALECT OF SMIŠLJAK IN EAST GORSKI KOTAR

The paper discusses the phonological system of Smišljak on the basis of the authors field work. According to the previous studies, dialect of Smišljak is a part of the eastern subdialect of kajkavian Gorski kotar dialect and it has been depict for this research as a representative dialect of it's central group. The article contains analysis of inventory, distribution and origin of vowels, consonants and prosodic units.

The vowel system of Smišljak dialect is of a monophthong type – it consist of 6 phonemes in short syllables and 5 phonemes in long syllables. There are no differences between the reflexes of yat, front nasal and etymological *e*. The syllabic *l* is consistently transformed into the vowel *u*, while the *o*-reflex is dominant in the case of the back nasal. In addition to this, the vowel *u* can also be found in the position of the back nasal. The semivowel produces the vowel *a* in long, and *ə* in short syllables (*d'ān*, *p'əs*). The reflexes of the semivowel in unstressed syllables are the same as in long ones, that is, examples with both *a* and *ə* in this position can be found, and frequently doublets such as *don'esol* || *don'esal* can be found in the speech of a single speaker.

The consonant system contains 23 units and has the following characteristics: one pair of affricates, reflexes of *č* and *j* in the place of the original **t* and **d*, the consonant cluster *čr*-, *l* > *l̥* before the long and the short stressed *u* (occasionally even before *i*: *g'ūlit*, *kr'ūlit*), unchanged original **l̥* and **ń*, final *-l*, stable *v*-prothesis, stable status of the phoneme *x* in its etymological position as well as protheses before the syllabic *z*, replacement of voiced consonants by unvoiced ones in the final position and the replacement of the sonant *v* by the fricative *f* at the end of the word and before unvoiced consonants.

In the idiom of Smišljak the contrast between the rising and falling accents no longer exists. Stressed syllabic vowels can be long or short while the unstressed ones can only be short, that is, in this idiom unstressed long vowels no longer exist. As a result, this system has two accents ('V, 'V) and unstressed short vowels. Both accents can be in all three positions within a word and, with respect to the basic Kajkavian accentual system, deviations are relatively numerous.

With the exception of the local idiom of Lukovdol, which was studied and described in 1960s by Vida Barac-Grum and Božidar Finka, the Kajkavian idioms of the eastern Gorski kotar subdialect have until recently been barely studied. Only more recent studies of this dialectologically extremely heterogeneous area have contributed to their better understanding and classification. The phonological description of the idiom of Smišljak is therefore intended as a contribution to a better understanding of the Kajkavian idioms of eastern Gorski kotar.

Key words: *kajkavian dialect; Gorski kotar dialect; eastern subdialect of Gorski kotar dialect; dialect of Smišljak; phonology*